

[Arne Larsen.]

udlejningsvanskeligheder, men det forstår man, når en 2 værelses lejlighed her skal koste 1.400 kr. om måneden, og der kræves 9.400 kr. i indskud. Hvad mon disse boliger kommer til at koste, den dag rentesikringsordningen er bortfaldet og man skal til at betale 12-14 pct.s renteudgifter, som jo lægges oven på huslejen? Fortsætter dette, kan vi risikere i tusindvis af ledige boliger og også byggekrak, og derfor må jeg gå ud fra, at regeringen alvorligt overvejer, hvad der kan gøres for at klare den målsætning, som jo alle har, at sikre alle borgere sunde boliger til overkommelige priser.

Boligministeren (Hastrup): Vi har i boliglovgivningen regler om rentesikring, om boligsikring og om lån til finansiering af boligindskud. Hensigten med disse regler, som jo navnlig har betydning for husstande med børn og lave indkomster, og hvorefter tilskuddene kan andrage meget betydelige beløb, er dels at nedbringe kostlejen, dels at nedbringe risikoen for ledige boliger bl. a. i det almennyttige byggeri.

Ved boligministeriets behandling af sagerne søger vi at holde udgifterne så langt nede som muligt under hensyntagen til, jeg kan måske endog sige på trods af, de krav, der i dag stilles til boligens udstyr, standard og størrelse. Vi følger nøje forløbet af udlejningen i det almennyttige byggeri. Netop inden for de seneste måneder har vi undersøgt, hvorledes udlejningen forløber såvel i hovedstadsområdet som i Århus, Ålborg og andre købstæder. Det er herved konstateret, at der ikke generelt er tegn på, at der står lejligheder tomme i længere tid, selv om der visse steder har kunnet spores en vis træghed med hensyn til udlejningen af de største lejligheder.

Ådalsparken, som hr. Arne Larsen omtalte, er en bebyggelse med 700 lejligheder af forskellig størrelse. De første lejligheder var færdige til indflytning i juli 1969 og de sidste her i forsommeren. Lejen er kalkuleret til 140 kr. pr. m². Det er rigtigt, at der har været visse udlejningsvanskeligheder og endnu står knap 160 lejligheder ledige. Men jeg kan da oplyse, at der i september-oktober måned er indgået 68 nye lejemaal, i samme periode har 27 boligsøgende fået tilbudt en lejlighed, men har endnu ikke ac-

cepteret endeligt, og 50 er skrevet på venteliste til lejlighedstyper, som ikke længere er ledige.

Det kan selvfølgelig siges at være mærkeligt, at der i en boligknap tid kan opstå et fænomen som ledige og tomme lejligheder. Vi har nu igennem en meget lang årrække vænnet os til, at nybyggeriets lejligheder alle er udlejet, så at sige før de endnu er færdige til indflytning, men man må på den anden side se i øjnene, at det ikke kan være ved, og det kan heller ikke være målet for en boligpolitik. Den fulde udlejning til enhver tid er et indicium for boligmangel, mens en vis boligreserve i form af ledige lejligheder er forudsætningen for mere normale tilstande. Jeg vil selvfølgelig ikke hermed antyde, at boligmangelen i hovedstadsområdet er overvundet, slet ikke, fordi der er 160 ledige lejligheder i Hørsholm; der spiller naturligvis også andre forhold ind.

Trods de meget store tilskud til nybyggeriet må den stadig større afstand mellem lejen i det ældre byggeri og lejen i nybyggeriet nødvendigvis lægge en dæmper på de boligsøgendes lyst til at få deres boligbehov dækket i nybyggeriet. Hertil kommer de stadig større enheder i nybyggeriet, som medfører en række fordele af teknisk og økonomisk art, men som for udlejningens vedkommende indebærer den ulempe, at der sker en så stærk koncentration med hensyn til tid og sted, at det i en overgangsperiode måske kan knibe med at følge med, men billedet kan jo skifte så at sige fra måned til måned.

Efterspørgslen efter de endnu ledige lejligheder i Hørsholm vil formentlig accelerere i takt med udlejningen, og på baggrund af udlejningstallene for september-oktober vil jeg tro, at der inden så forfærdelig længe vil være fuldt udlejet i Ådalsparken. Jeg ser, at direktøren for Dansk almennyttigt Boligselskab i dag i Berlingske Tidende erklærer, at han vil æde alle hatte i landet, hvis ikke folk senest om 1 år står i kø for at få lejlighed i Ådalsparken. Han vil nu under ingen omstændigheder kunne komme til at æde min hat, for jeg har ingen.

Men lad mig slutte med at sige, at det er min opfattelse, at det problem, som vi her har mødt, og som jo ikke er enestående — vi har mødt det tidligere også i andre perioder og i andre byggerier — er et problem,